

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 321/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

255/2009. (IX. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a **budapesti lakos** panaszos¹ 2009. június 3-án előterjesztett **panaszát** a 2009. szeptember 9-én – dr. Féja András és dr. Kádár András Kristóf testületi tagok távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz egy részének elbírálására nincs hatásköre, illetve a panasz másik része tekintetében elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos írásban tett panaszt a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) V. kerületi Rendőrkapitányság állományba tartozó rendőr ellen, mert egy korábbi szabálysértési feljelentése óta a rendőr – a panaszos szerint – hivatalával és jogosítványaival visszaélve a rendőrséget, mint eszközt használta személyes bosszújának kivitelezésére. A panaszos kérte, hogy panaszát a Testület vizsgálja ki.

I.

A panasz szerint a panaszost és feleségét 2008. augusztus 28-án 22 óra körüli időben Budapesten, az V. kerület Hercegprímás u. 1. számú épület előtt a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság egyik járőre rendőrségi intézkedés alá vonta. A rendőr közlekedési szabálysértés elkövetése miatt feljelentette a panaszost, melyet követően a panaszos felesége panaszt jelentett be az intézkedő rendőr ellen, mert szerinte a rendőr az

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

igazoltatás szabályait többször megszegte és durván, fenyegetően lépett fel velük szemben.

A panaszos szerint botrányos és elhúzódo vizsgálatok miatt, mind a szabálysértési, mind a panaszügy jelenleg is folyamatban van.

2009. május 29-én 17 óra körüli időben panaszos a Ferenciek terén lévő aluljáróban tartózkodott, amikor odament hozzá a korábban vele szemben intézkedő rendőr, aki, azután érdeklődött, hogy a soron következő szabálysértési tárgyaláson panaszos megjelenik-e. „Fenyegető és pökhendi stílusban” közölte, hogy mindent megtesz azért, hogy a bíróság a panaszos ellen elmarasztaló végzést hozzon. A panaszos szerint a rendőr közölte vele, hogy ők már 2003-ban is találkoztak és „civilben” nézeteltérésük volt egymással, így, azóta „nyomoz” a panaszos után és figyelmekkel kíséri személyét a rendőrségi nyilvántartások által. A rendőr felsorolta, hogy a panaszosnak 1992 óta – amikor a jogosítványát megszerezte – hány közlekedési szabálysértési eljárása volt. A panaszos azt is leírta, hogy a rendőr megfenyegette, hogy amint teheti, a panaszost és feleségét rendőrségi illetve bírósági eljárás alá vonja. A panaszos megdöbbenőnek és jogszabályellenesnek véli, hogy egy rendőr a hivatalával és jogosítványával visszaélve, a rendőrséget, mint eszközt használja személyes bosszújának kivitelezésére.

A panaszos szerint a rendőr, járőr léte nyomozók által használta adatbázisokban kutakodik utána és az így megszerzett adatokat felhasználja, és arra jogszabályellenesen átadja.

A panaszos felesége a fentiek ismeretében elmondta, hogy a panaszjelzés alatt az eljárást lefolytató tiszt és a rendőrrjárőr is, egy korábbi, a panaszos által elkövetett vétséggel próbálták a panaszost a felesége előtt befeketíteni. A panaszos szerint egy ilyen aljas húzás alkalmas arra, hogy egy párkapcsolatban bizalmatlanságot szüljön, ráadásul senki sem hatalmazta fel a rendőröket arra, hogy a panaszos személyes adatait másoknak – legyen az akár a felesége – kiszolgáltassák.

A panaszos konkrétan azt kérte, hogy a Testület folytasson az ügyben vizsgálatot és állapítsa meg, hogy

- egy rendőrrjárőr jogosult-e vele szemben ilyen adatok megszerzésére,
- a megszerzett adatokat kiszolgáltathatja-e harmadik fél számára,
- nem veszélyezteti-e az alkotmányos rendet, ha a rendőrség tagjai a hatóság jogköreit személyes bosszúhadjáratukra használják.

II.

A Testület a panasszal kapcsolatban a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjét megkereste és tájékoztatást kért az ügy körülményeiről.

A tájékoztatás és a megküldött jelentés szerint az volt megállapítható, hogy a panaszban leírtaknak megfelelően az intézkedő rendőr 2008. augusztus 28-án este

valóban szabálysértés miatt járt el panaszossal és feleségével szemben, majd feljelentette a panaszost.

A szabálysértés miatt intézkedő rendőr jelentésében leírta, hogy semmilyen bűnügyi nyilvántartóban nem kutatott a panaszos után, mivel erre nincs is jogosultsága és az informatikai rendszere a jogosulatlan hozzáférést rögzítené.

A panaszos korábbi szabálysértéseiről úgy szerzett tudomást, hogy amikor a Robotzsaru Neo integrált ügyviteli rendszerbe egy szabálysértési feljelentést visz be, a rendszer automatikusan kiadja, hogy a szabálysértőnek volt-e korábban szabálysértési, vagy büntetőeljárási előzménye.

2009. május 29-én 17 óra körüli időben a rendőr főtörzs-zászlós a Belváros – Lipótváros Budapest V. kerület Önkormányzata és a BRFK között létrejött szerződés keretében szabadidős járőr szolgálatot látott el. Ennek során a Ferenciek terén lévő aluljáróban meglátta a panaszost, aki az általa kezdeményezett bírósági eljárás szabályos idézés ellenére nem jelent meg, és megváltozott tartózkodási helyét a bíróságon nem jelentette be, emiatt az panaszos hibájából a bíróságnak új tárgyalási napot kellett kitűznie. Ezekre tekintettel a rendőr főtörzs-zászlós megkérdezte a panaszost, hogy az új időpontra szolgáló idézést megkapta-e a bíróságtól, melyre a panaszos a dátum megjelölésével válaszolt is. A rendőr szerint a beszélgetés normális hangnemben folyt sem nyíltan, sem burkoltan nem tartalmazott fenyegetést.

A rendőr úgy nyilatkozott, hogy a panaszost és feleségét nem ismerte korábbról, a 2008. augusztus 28-i intézkedés alkalmával találkoztak először.

A panaszos feleségét az általa tett panasz kivizsgálása céljából az I. fokú eljárás során hallgatták meg az BRFK V. kerületi Rendőrkapitányságon, mely alapján hozott határozat ellen a panaszos felesége 2009. március 23-án fellebbezéssel élt.

A II. fokú eljárást a BRFK folytatta le, melyben 2009. május 4-én született jogerős határozat.

III.

A Testület a panasz kivizsgálása során a rendelkezésre álló panaszlevél, valamint a rendőrségtől kapott jelentések és tájékoztatások figyelembe vételével az alábbiakat állapította meg.

1) A Testület eljárását Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. § -ának (1) bekezdése kimondja, hogy „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

2) A panasznak az adatok harmadik személynek történő kiszolgáltatásával kapcsolatos része tekintetében a Testület megállapította, hogy a sérelmezett adatközlés a panaszos feleségének BRFK általi meghallgatása előtt történt. Ezen eljárásban 2009. március 23-án a panaszos felesége már fellebbezett, tehát meghallgatásának ezen időpontot megelőzően kellett megtörténnie. 2009. május 4-én már a II. fokú eljárás is jogerősen lezárult. A fentiek alapján, figyelemmel az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”, a panasz elkésett, mivel 2009. június 3-án terjesztette elő a panaszos.

IV.

Tekintettel arra, hogy a panaszossal szemben rendőri intézkedés, rendőri intézkedés elmulasztása, illetve kényszerítő eszköz alkalmazása nem történt, a panasz nem tartozik a Testület hatáskörébe, továbbá arra, hogy a panasz adatkezelésre vonatkozó része tekintetében elkésett, ezért a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően a Testület a panaszt elutasítja.

Budapest, 2009. szeptember 9.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,

testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület